

JUBILÆUMSTALE PÅ HERLUFSHOLM

DEN 12. MAJ 2012

Den 1. maj d.å. fik jeg en mail fra Heis hvor Heis spurgte om jeg ville holde en jubilæumstale i stedet for en sædvanlig kort velkomsttale. Heis skrev som følger ”Du plejer jo i forvejen at have lavet en tale, så måske er det ikke det store ekstra arbejde ???”

Det er naturligvis legende let at lave en jubilæumstale til netop dette ædle jubilarhold.

Først og fremmest skal der lyde et rigtigt hjerteligt tillykke med jeres respektive jubilæer.

I april md. i år hørte jeg om den service som Frederiksberg kommune yder over for kommunens elever, idet man nu fra kommunens side ringer og vækker skoletrætte unge.

Tegneren Jens Hage, student herfra fra 1967, har efter min opfattelse i en vidunderlig tegning i Berlingske

Tidende beskrevet hvordan det fungerer i Frederiksberg kommune.

Referer fra tegningen

Sådan foregår det naturligvis ikke her på Herlufsholm.

I min tid blev der rylet/ringehylet ganske kraftigt, hvilket stadigvæk sker om end i knap så markant form. Disciplene lærer nemlig selv at tage ansvar for deres handlinger. Det skal jeg komme ind på lidt senere.

Store Bededag var min hustru og jeg inviteret til en ung Herlovianers konfirmations-fest, lad os bare kalde ham Magnus for det hedder han, på Restaurant Babette i Vordingborg, hvor jeg her havde lejlighed til på min vej til Vordingborg at passere skolen og deltage i festlighederne i store og lille spisesal.

Til konfirmationsfesten, hvor jeg havde moderen til bords, havde jeg på den anden side en Herlovianermor og på den anden side af min borddame sad der en anden Herlovianermor. Begge var meget flotte og naturligvis ditto værtinden. Borddamen på min venstre side tilkendegav, at hendes datter, der var blevet student fra skolen for nogle år siden, i den grad af skolen var gjort klar til at løse de store udfordringer som det virkelige voksenliv trods alt byder på.

Den anden mor der for 10 mdr. siden var blevet enke, var i al sin sorg en fejende flot og livsbekræftende mor der tilkendegav at hendes søn, der var blevet student fra skolen for nogle år siden og som var ægteparrets eneste søn, i den grad efter at være blevet faderløs var blevet støttet af det Herlovianske netværk, og her naturligvis i første række klassekammeraterne.

Hun udtrykte endvidere at sønnen havde udvist et betydeligt mål af omsorgsfuldhed og opmærksomhed over for sin mor. Hun mente naturligvis at hendes søn havde en god karakter, men gav udtryk for at sønnen netop fra skolen havde fået opøvet begreber som omsorgsfuldhed og opmærksomhed. Efter min opfattelse to stærke udmeldinger som såvel skolen som det Herlovianske netværk der udrunder af skolen, kan være glade over.

I relation til spørgsmålet omkring opmærksomhed har jeg tidligere i en dimissionstale refereret Johannes Møllehave, der engang blev spurgt om hvad der var det vigtigste at opnå her i livet. Hertil svarede Johannes Møllehave ”*At blive dannet. Ingen tvivl om det. Dannet er meninger, dannet af modsætninger, dannet af mødet med andre mennesker og dannet af rejser. Det er ikke et spørgsmål om at have gået på universitetet og læst store bøger. Det er spørgsmålet om at opøve evnen til den udvidede form for opmærksomhed*”. Efter min opfattelse

et meget stærkt udsagn af Johannes Møllehave.

Efter som formand for Herlovianersamfundet at have meget tæt på skolen siden år 2000 hævder jeg, at Herlufsholm Skole med rette kan kaldes den udvidede form for opmærksomheds skole.

Når nu vi er ved begrebet konfirmation kunne man i Berlingske Tidende Store Bededag læse en artikel under overskriften *”Man kunne godt være bange for at ridning vil blive prioriteret over Gud”*.

Artiklen beskriver hvordan kirke og skole langt fra alle steder er enige om hvornår landets konfirmander skal forberede sig. Jeg skal ikke i øvrigt referere fra artiklen men skal blot fra artiklen citere hvad afdelingsleder Karsten Selk Jensen ved Afdeling for Kirkehistorie på Københavns Universitet har udtalt *”Det virker som om vi bevæger os i retning af en religionsneutral skole. For 68-*

generationen frem til i dag har vi oplevet at flere vender sig mod det konservative religiøse. Samtidigt er vi i højere grad blevet et multikulturelt samfund hvor store firmaer som Ikea ikke vil holde julefester, fordi de vil give plads til alle ansatte uanset religion. Men andre påpeger at det vil være en parentes i historien at vi i dag er så religionsforskrækkede og at vi i løbet af nogle generationer vil blive langt mere værdiorienterede”.

Som nævnt har jeg været formand for Herlovianersamfundet siden år 2000 og har således oplevet to fremragende forstandere og er nu i gang med den tredje blændende forstander i form af Jens Moberg, der med stor interesse for børn og virksomheds-ledelse og med forretningsmæssig talent, skal være forstander i de kommende mange år. Hvem ved, måske kommer jeg også til at opleve en fjerde forstander. Under alle omstændigheder føler jeg, at jeg i det beskrevne tidsforløb i et nært samvær med direktør og Heis, med hvem jeg i henhold til min egen

bedømmelse, er blevet rigtig gode venner med og med et nært tilknytning til mange af skolens hørere, har fået et indgående kendskab til skolen, hvilket er baggrunden for at jeg tillader mig at sige det jeg siger nu.

En klog mand har engang sagt ”*På teorier kan man bygge skoler – men på værdier kan man grundlægge en kultur, en helt ny måde for mennesker at leve sammen på*”.

Herlufsholm skole har her altid været en værdiskole, og det er vel i virkeligheden det der i tillæg til det faglige er skolens særkende. Det er for mig at se vigtigt at man i vort samfund fastholder kulturarven, for smider vi den væk er den der ikke længere. Det er vigtigt at vi både fastholder og fornyer kulturarven, således at hver generation kan føje sit til arven. Jeg ved at skolen ikke opfatter sine disciple som nogle tilfældige disciple på en tilfældig plet, men som deltagere i et fællesskab, med en fælles fortid og fremtid, et fælles sprog /

Herlovianersprog hvortil kommer historien om Herlufsholm og Herlufsholms traditioner.

Skolen skriver det direkte i sit missions og visions og værdigrundlag at ”*Herlufsholm skole bygger værdierne og de pædagogiske principper på den danske kulturarv. Vi tager udgangspunkt i vores danske ståsted i verden og orienterer os derfra ud mod verden. Vi vil være åbne overfor de globale strømninger og hjælpe vore elever til at blive verdensborgere, samtidigt med at vi skaber danske rammer for den bedste uddannelse og opdragelse.*

Endvidere skrives at Herlufsholm Skole har en stærk kultur, og derfor arbejder vi målrettet med vores værdier.

Vores værdisæt afspejler både områder som fuldt ud er integreret i skolens hverdag, mens vi stadig arbejder målrettet med andre værdier for at give dem en skarpere profil.

Kære jubilarer, det er da et udgangspunkt der batter og et udgangspunkt der har rod tilbage til

Herluf Trolle og Birgitte Gøye der grundlagde skolen i 1565.

De der kommer på skolen Trollemorgen og synger den smukke salme ”Her bøje vi os ned ved Herluf Trolles hvilested” kan huske at der i et af versene er anført ”Her bede den henfarnes sønner”.

Som jeg tidligere har sagt, nemlig i min Trolletale i år 2002, er vi ikke i genetisk forstand døtre og sønner af Herluf Trolle og Birgitte Gøye.

Vi er heller ikke, og det er vigtigt at understrege, bedre end andre mennesker. Vi er på den anden side heller ikke dårligere end andre mennesker. Vi er slet og ret ganske almindelige mennesker, men vi har det ganske særlige udgangspunkt at vi er en del af en spændende historie, og at vi har en fælles kulturarv, og på en eller anden måde føler jeg at det giver en særlig styrke og tryghed som grundlag for det virke vi hver især har valgt / vælger.

Hertil kommer at vi har det privilegium at vi indbydes af skolen for at blive delagtiggjort i hvordan skolen forvalter kulturarven og samtidigt videreudvikler den. Et samfund uden fest og farver og uden sans for kultur og historie og uden sans for vedligeholdelse af kulturen og historien og skabelse af en ny kultur og historie, er ikke et rigtigt samfund.

Jeg hævder her at Herlufsholm her er en væsentlig og ansvarlig medspiller i det danske samfund.

Birgitte Gøyes ordsprog er som bekendt ”*Frygt Gud, gør ret og forlad dig ikke på mennesker*”. Vi skal selvfølgelig naturligvis i videst mulig omfang bestræbe os for at være nyttige mennesker og for at gøre det rigtige. Jeg mener med sikkerhed at kunne sige at man kan lide / forlade sig på skolen. Og i den forbindelse er det vigtigt at vi i vores netværk, det være sig gennem Herlovianersamfundet, Alumni netværket eller slet og ret i de venskaber der har rod i Herlufsholm, bestræber os på at kunne lide på hinanden og være troværdige både i

tale og handling. Det er faktisk det, sådan som jeg ser det, der er det allermest afgørende her i tilværelsen.

For 14 dages tid siden holdt jeg som byrådspolitiker i Fredensborg kommune, en tale ved indvielsen af Bådfartens tredje sæson ved Esrum sø.

Her refererede jeg bl.a. til en samtale mellem kong Frederik IX og Alfred Jandahl, der var skipper ved Esrum sø fra 1943 -1986.

Den pågældende skipper tog sig af Kong Frederiks båd Adini som kong Frederik IX havde fået da han blev 50 år.

En dag stille Kong Frederik IX Jandahl følgende spørgsmål ” Hvordan går det Jandahl”. Svaret lød ”Ad helvede til Deres Majestæt, ad helvede til”. ”Jamen Jandahl, så går det jo den rigtige vej”. Havde Kong Frederik IX levet og spurgt mig ”Jonquières, hvordan går det på Herlufsholm?” ”Fremragende, Deres majestæt,

fremragende”. ”Jamen Jonquières, så går det jo den rigtige vej”.

Inden jeg på forsamlingens vegne takker skolen for skolens fornemme arrangement i dag og for skolens værtskab, skal jeg ikke undlade at gøre opmærksom på, hvad også Heis har været inde på, at Herlovianersamfundet sponsorerer drikkelsen, herunder rødvin.

Nu er vi jo her ved et gammelt munkekloster.

På et nonnekloster fandt følgende samtale sted, da en nonne kom til priorinden og sagde følgende ”We have got a case of syphilis”. Hvorefter priorinden svarede ”Thanks God, we have run out of the Boujolais”.

Med bemærkningen at det er skolen der har valgt rødvinen, håber jeg at I vil kunne lide den.

Tak til skolen på forsamlingens vegne for indbydelsen og tak for alt hvad skolen gør for os i dag. Og til jer

jubilarer, atter hjertelig til lykke med
jubilæet. Håber I får en rigtig god dag.

Tak for ordet.

This document was created with Win2PDF available at <http://www.win2pdf.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.
This page will not be added after purchasing Win2PDF.